

Stichting Milieuwerkgroepen Ede
www.sme-ed.nl

Gemeente Ede
College van Burgemeester en Wethouders
Postbus 9022
6710 HK EDE

Bennekom, 10 februari 2019

Ons kenmerk: U505

Betreft: Bezwaarschrift tegen de verleende omgevingsvergunning voor de kap van 2 monumentale zomereiken op het perceel Lakkerij 00, Ede, kadastraal bekend gemeente Ede, sectie C nummer 5017, uw kenmerk 2018W2484, in relatie tot de verleende omgevingsvergunning voor het bouwen van 38 woningen op het perceel Dr. Hartogsweg ongenummerd, Zouterij, Ede, uw kenmerk 2018W2459, nummer omgevingsloket 3936793

Geacht college,

Hierbij maakt de Stichting Milieuwerkgroepen Ede (SME) mede namens vele buurtbewoners, bezwaar tegen de door de ODDV op 21 januari 2019 verleende omgevingsvergunning voor het kappen van 2 monumentale zomereiken op perceel Lakkerij 00 in Ede, kadastraal bekend gemeente Ede, sectie C nummer 5017, op het voormalige ENKA-terrein.

Inleiding

In een woonwijk is groen van groot belang voor het welzijn van de bewoners. Het leefmilieu in de buurt van bomen is voor mens en dier aantoonbaar beter. Voor de onderbouwing van dit argument verwijzen wij u naar <http://degroenestad.nl/dossiers/gezondheid/>.

In nieuwbouwwijken wordt wel groen aangelegd, maar dat is altijd nog veel te gering in omvang en functie en het duurt vele decennia voordat deze groene infrastructuur van reële betekenis is. In de wijk ENKA staan nog enkele grote eiken die zeer goed in deze nieuwe woonwijk passen. Door deze bomen te sparen wordt de waarde van het groen en het welzijn van de bewoners verhoogd.

Deze oude eiken zijn in de nieuwe wijk beeldbepalend en van grote toegevoegde waarde. Net zoals de andere monumentale bomen en bouwwerken op dit karakteristieke terrein. Dat ervaren wij als heel waardevol. Deze bomen zullen de zichtlijn van de Enkalan en ruime omgeving niet verstoren of onderbreken maar juist versterken en verrijken. Een absolute aanwinst dus voor onze leefomgeving.

Het laten bouwen van huizen op de plaats waar deze bomen nu staan, past niet in het beleid van een gemeente die een groene gemeente wil zijn en monumenten beschermt. Het is heel goed mogelijk om deze eiken in te passen in de woonomgeving en zo de kwaliteit ervan te waarborgen. Wij maken ons er sterk voor dat ook dit groene erfgoed onderdeel blijft uitmaken van deze buurt.

Ons bezwaar is gebaseerd op de volgende redenen:

1. Geen volledige behandeling van de ingediende zienswijzen

Bij de ingediende zienswijzen is door verschillende personen en de Stichting Milieuwerkgroepen Ede (SME) op verschillende wijzen voorgesteld om alternatieve bouwwijzen dan wel bouwplannen te onderzoeken zodanig dat beide monumentale bomen gespaard zouden kunnen blijven.

In de voorliggende vergunning is in het geheel niet in gegaan op deze verzoeken tot onderzoek naar alternatieve bouwwijzen dan wel bouwsituering. Enkel reeds hierom is de vergunning onzorgvuldig voorbereid en onvolledig afgewogen en als bedoel in artikel 3:2 en 3:4 Algemene wet bestuursrecht.

2. Activiteiten kunnen wel worden uitgevoerd zonder beide bomen te vellen

De vergunning baseert zich in de kern op artikel 2 lid 1 onder e, 2e van de "Beleidsregel vellen en herplanten" dat het college een omgevingsvergunning verleent voor vellen van een monumentale houtopstand indien: *de houtopstand in de weg staat bij activiteiten die niet kunnen worden uitgevoerd zonder de houtopstand te vellen en waarvoor een aanvraag om omgevingsvergunning is ingediend die naar het oordeel van het bevoegd gezag kan worden verleend*

Waarbij simpelweg wordt geconcludeerd dat beide eiken in de weg staan en dus geveld dienen te worden.

Gezien het achterwege blijven van het hierboven onder 1. genoemde onderzoek naar alternatieven voor bouwen is dit echter niet op voorhand evident. Niet valt uit te sluiten dat door verschuiving van een bouwblok dan wel het elders opvullen van bouwmassa hetzelfde aantal woningen, respectievelijk volume aan woonruimte, gebouwd kan worden met behoud van beide monumentale bomen.

In de zienswijzen is reeds aangegeven dat naar mening van buurtbewoners er wel alternatieven voor bouw en bouwwijze aanwezig zijn. De bouwactiviteiten kunnen dan wel worden uitgevoerd zonder beide monumentale bomen te vellen.

Het criterium dat activiteiten niet kunnen worden uitgevoerd zonder de bomen te kappen is daarom hier niet correct en niet van toepassing, zodat de vergunning daar niet op gebaseerd kan worden.

3. Zelfstandige toetsing in plaats ondergeschikte toetsing

De onderhavige vergunning voor bouwen gaat in strijd met de gangbare rechtspraak uit van een onderschikking van de vrije toetsing van de kapcriteria op grond van artikel 4:11c APV Ede aan de gebonden toetsing aan criteria voor bouwen van artikel 2:10 Wabo.

Beide toetsingen zijn onafhankelijk van elkaar en niet ondergeschikt zoals in de rechtspraak, waaronder die van de Afdeling bestuursrechtspraak meermaals heeft herhaald.

Bijvoorbeeld de gemeente Medemblik kon ondanks een verleende bouwvergunning wel een kapvergunning voor twee monumentale bomen weigeren. In de uitspraak van de Sector Bestuursrecht van de rechtbank Alkmaar:

"De enkele omstandigheid dat gemeente voor de woningen bouwvergunning heeft verleend, houdt niet in dat ook een kapvergunning had moeten worden verleend. De vergunningen zijn vereist op grond van verschillende regelingen, te weten de Woningwet en de Bomenverordening, met verschillende toetsingskaders." (Rechtbank Alkmaar, 8 februari 2000).

Ook in hoogste instantie oordeelde de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State over deze zaak:

"De Afdeling is van oordeel dat burgemeester en wethouders de kapvergunning terecht hebben geweigerd, nu het hier monumentale bomen betreft die op de voormelde lijst staan. Op grond van artikel 14, eerste lid Bomenverordening konden burgemeester en wethouders niet anders dan de kapvergunning weigeren." .

En vervolgt de Afdeling:

"De omstandigheid dat ten gevolge van de weigering een kapvergunning te verlenen,

woningbouw, welke krachtens het bestemmingsplan is toegestaan, ter plaatse onmogelijk is, kan - daargelaten de juistheid ervan - aan het dwingend bepaalde in mee vermeld artikellid niet afdoen. (ABRS 15 september 2000).

Kortom deze vergunning kan blijkens deze rechtspraak niet gebaseerd zijn op de vanzelfsprekende onderschikking van kapregels aan bouwregels. De gemeente heeft kennelijk een zelfstandige toetsing aan de kapregels, een zelfstandige afweging in dit kader achterwege gelaten. Dit klemt te meer nu sprake is van twee bomen die door de gemeente zelf als monumentaal worden aangemerkt.

4. Onverbindendheid van artikel 4:11c onder f APV Ede

De vergunning lijkt mede gebaseerd op een APV artikel dat een criterium geeft dat kennelijk de rechtszekerheid schaadt en willekeur mogelijk maakt en daarom onverbindend verklaard dient te worden door de rechter.

Artikel 4:11c onder e APV Ede luidt:

" de uitvoering van activiteiten waarvoor een omgevingsvergunning is verleend of aangevraagd die geen betrekking heeft op het vellen van houtopstanden".

Dit criterium is te algemeen en te vaag en zet deur open voor willekeur. Immers elke andere verlening van een vergunning dan anders dan die voor vellen kan dus een reden zijn om bomen te vellen. Ook een horecavergunning, een evenementenvergunning, enz.?

Als kapcriterium wordt een criterium gegeven dat voor alle activiteiten het kappen in beginsel mogelijk maakt. Dat is geen kapcriterium. Dat is willekeur. Dat gaat voorbij aan de zelfstandige bevoegdheid en toetsing aan bomenbeleid en boomwaarden die een gemeente, bij een kapaanvraag behoort uit te voeren.

Aan de inhoudelijke bomenbeleid toetsing kan niet voorbij gegaan worden door een beroep op het hebben van een andere vergunning, zoals ook in onderhavige vergunning lijkt te geschieden.

5. Onduidelijk onderzoek verplantbaarheid

De vergunning baseert zich op het d.d. 27 augustus 2018 uitgevoerde onderzoek naar de verplantbaarheid van bomen. Conclusie van dit onderzoek is negatief omdat het risico op afsterven hoog is en de levensverwachting van beide bomen na verplanting op maximaal 10 tot 15 jaar wordt gesteld.

Het is een vaste afspraak in de bomenvakwereld dat de levensverwachting van bomen maximaal op 15 jaar wordt gesteld. Langere voorspelingen over bomen worden niet als serieus boomdeskundig beschouwd omdat het levende organismen zijn.

Anders gezegd de conclusie van dit rapport zegt voor ingewijde bomenvakmensen dat deze eiken dus een redelijke overlevingskans hebben met 10 tot 15 jaar.

Bezwaarmakers twijfelen daarom aan de onafhankelijkheid van de overgelegde rapportage. Het is ook in het bomenvak een feit van algemene bekendheid dat eiken zeer taaie bomen zijn die wel tegen een stootje kunnen. Al zal dat per concrete situatie nader beoordeeld moeten worden.

Bezwaarmakers vragen de rechter om een onafhankelijke boomdeskundige aan te wijzen en te laten rapporteren.

6. Algemene versus concrete plannen

De vergunning is gebaseerd op gedachte dat het hier slechts de uitvoering van plannen, bestemmingsplan en bouwplannen, betreft.

Maar die plannen zijn oud en destijds bewust op hoofdlijnen gelaten. Nu is de uitvoeringsfase waarin concretere keuzen worden gemaakt zoals de nadere inrichting van het groen in de straat.

Het past juridisch niet de belanghebbende huidige bewoners, die er toen niet woonden, nu te verwijten dat ze niet destijds niet op de algemene plannen hebben in gesproken.

De plannen waren toen op hoofdlijnen. Er is toen niet over kap van bomen tot in detail gesproken noch over precieze groene inrichting. Dat komt wel bij de uitvoering werd toen

